

Gade (SF):

Jeg skal love ministeren ikke at komme ind på Hanstholm i denne diskussion. Jeg er klar over, at det er forbeholdt ministeren at tale om Hanstholm.

Jeg vil kun sige til ministerens betragtninger om lovbrud, at når SF i de her mærkningssager går ind for og har sagt det tidligere, at vi mærker på trods, kan man sige, så er det, fordi det skal indgå i en samlet strategi fra regeringens side: Udnyttelse af sikkerhedsklausulen, en offensiv i Ministerrådet, et konstruktivt arbejde for overhovedet at skaffe så mange allierede som muligt for de synspunkter, vi har, og en illustration, altså den protestlinje, der ligger i det, som starter med, at vi bruger sikkerhedsklausulen. Derfor er det ikke helt rigtigt, når ministeren overdriber det, jeg har sagt, på denne måde.

Det bliver faktisk en sammenhængende politik, hvor man i sit grundlag ikke bare tænker nationalt. Det er måske i virkeligheden et af de steder, hvor vi argumenterer lidt forskelligt. Jeg kan ikke forstå, at vi kun skal argumentere nationalt. Når IARC har lavet en opdeling, er den så ikke god nok? Så er det jo det, man skal sige. Er den ikke god nok? Er det ikke rigtigt, at gruppe 1-stofferne er påvist at være kræftfremkaldende for mennesker? Hvorfor skal de så ikke mærkes i hele EF? Det er det, jeg synes er det grundlæggende. Det er det, jeg mener. Derfor mener jeg ikke, der burde være tvivl om, at vi bruger sikkerhedsklausulen i de sager, og også i virkeligheden i gruppe 2.

Jeg er glad for, at ministeren nu åbner lidt op for en diskussion om brug af sikkerhedsklausulen, at vi måske kan få det under udvalgsarbejdet. Sådan forstod jeg betragtningerne.

Så vil jeg sige om EF og behovet for mere samlede drøftelser i Miljøudvalget, i det hele taget i Folketinget, at det er jeg enig i at der er behov for. Jeg er også enig i, at det vil være spændende at få et oplæg fra regeringen, fra ministeren, med en samlet fremstilling af, hvordan vi håndterer sagerne. Jeg tror bare, der skal rimelig meget power bag, for at vi kan få illustreret de problemer, vi står i, at vi har de komitéprocedurer.

Jeg synes, det er helt i orden, at ministeren fortæller, at det er en tidligere regering, der har bundet os op på de her sager. Det er det. Men det handler om, hvorvidt vi kan komme ud af

de bindinger, som gør, at vi tilsyneladende ikke, og at jeg ikke kan få en minister i Danmark til bare at sige, at når de står i IARC's gruppe 1, er det en selvfølge, at vi kan bruge sikkerhedsklausulen, at det argument er stærkt nok i sig selv.

Hvis det ikke er det, så må vi have oplyst i udvalget eller her, at IARC er sådan nogle, hvad må man kalde dem, plattenslagere, som ikke rigtig ved, hvad de gør. Det argument har jeg endnu aldrig mødt. Det er på en eller anden måde dér, synes jeg, det knirker.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt først give min fulde tilslutning til hr. Gades sidste bemærkninger om gruppe 1- og gruppe 2-stofferne på IARC's liste.

Der er to ting, der kalder mig på talerstolen i denne omgang.

Den ene er ministerens betragtninger om mængdemålinger. Jeg vil godt, når ministeren nu skal lave dette statusnotat, bede om, at vi ikke blot får at vide, at så og så mange stoffer bruges der under ½ kg og under 1 kg af, men at vi eventuelt får dem delt op, så vi får at vide: Hvilke af disse stoffer anvendes udelukkende på højtclassificerede forskningslaboratorier? For mit vedkommende er det et af de områder, hvor jeg kunne forestille mig, man kunne sige: Jamen dér behøver vi måske ikke mærkning, hvis det kun anvendes på disse laboratorier, der er vant til at omgås overordentlig farlige ting.

Den opdeling var måske nok så interessant: Hvilke bruges ude i industrien, og hvilke bruges på klassificerede forskningslaboratorier? Det var nok så relevant som mængden af dem.

Det sidste, jeg vil sige, er, som jeg også sagde i mit første indlæg, at jeg vil takke ministeren for, at hun er enig i, at vi skal have en fornyet kortlægning. Men det slog mig, da jeg kom ned fra talerstolen, at det ikke er nok, at ministeren er enig. Vil ministeren tage initiativ til det?

Rent faktisk lå det tidligere i Arbejdstilsynet. Nu er der det problem, at regeringskontorer holder flyttedag mellem ministre i et tempo, så vi andre har svært ved at følge med. Men jeg går ud fra, at Arbejdstilsynet fortsat ligger under arbejdsministeren. Så vil jeg godt spørge, om miljøministeren vil tage initiativ til, at arbejdsministeren får sat en sådan ny kortlægning i gang. For, al respekt for miljøministeren – det er jo dejligt at vide, at hun er enig med Social-